

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2018 – SQ/BEI(Cauza T-377/17) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Personalul BEI – Plângere pentru hărțuire morală – Anchetă administrativă – Noțiunea «hărțuire morală» – Cerința repetării comportamentului reproșat pentru a constitui o «hărțuire morală» – Refuzul de a iniția procedura disciplinară împotriva autorului acestor comportamente – Obligația de confidențialitate referitoare la existența unei proceduri de anchetă administrativă în curs și, ulterior, la decizia de închidere a procedurii de constatare a existenței unui caz de hărțuire morală”)

(2018/C 341/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: SQ (reprezentanți: N Cambonie și P. Walter, avocați)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI) (reprezentanți: G. Faedo și K. Carr, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat și J. Currall, barrister)

Obiectul

Cerere introdusă în temeiul articolului 50a alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție de Uniunii Europene și al articolului 41 din Regulamentul personalului BEI având ca obiect, pe de o parte, anularea în parte a deciziei din 20 martie 2017 a președintelui BEI și, pe de altă parte, repararea pretinselor prejudicii morale și materiale suferite de reclamantă ca urmare a hărțuirii morale la care a fost supusă de superiorul său ierarhic și a comportamentului BEI

Dispozitivul

- 1) Anulează în parte decizia din 20 martie 2017 a președintelui Băncii Europene de Investiții (BEI), în măsura în care aceasta face aplicarea unei definiții eronate a noțiunii „hărțuire morală”, nu prevede consecințe disciplinare imediate în urma unui caz demonstrat de hărțuire morală în cadrul BEI și impune destinatarului acestei decizii o obligație de confidențialitate contrară finalităților unei proceduri de anchetă vizând un pretins caz de hărțuire morală.
- 2) Respinge în rest concluzii în anulare.
- 3) Obligă BEI să plătească SQ suma de 10 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit.
- 4) Respinge în rest concluziile în despăgubire.
- 5) BEI suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte jumătate din cheltuielile efectuate de SQ.
- 6) SQ suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 277, 21.8.2017

Acțiune introdusă la 22 iunie 2018 – WI/Comisia

(Cauza T-379/18)

(2018/C 341/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: WI (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor contestate;
- obligarea la plata pensiei de soț supraviețuitor în favoarea [WI];
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva deciziei Oficiului pentru administrarea și plata drepturilor individuale (PMO) al Comisiei Europene din 16 august 2017 privind refuzul de a acorda reclamantului beneficiul unei pensii de urmaș, precum și împotriva deciziei de confirmare, aceasta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a noțiunii de soț supraviețuitor, precum și pe încălcarea articolului 1d alineatul (2) și a articolului 2 alineatul (2) și a articolului 17 din anexa VIII din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), întrucât s-ar fi întemeiat pe o interpretare restrictivă și eronată a noțiunii de soț supraviețuitor, prevăzută de statut, pentru a respinge cererea reclamantei privind recunoașterea statutului său de soț supraviețuitor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de solitudine, întrucât, potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare împrejurările excepționale ale speței la interpretarea articolului 17 din anexa VIII la statut în sensul ca reclamanta să poată beneficia de plin drept de o pensie ca urmare a statutului său de soț supraviețuitor.

Acțiune introdusă la 6 iulie 2018 – CdT/EUIPO

(Cauza T-417/18)

(2018/C 341/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (reprezentanți: J. Rikkert și M. Garnier, agenți)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Oficiului din 26 aprilie 2018 de reziliere a acordului încheiat cu Centrul;
- anularea deciziei Oficiului din 26 aprilie 2018 de a-și aroga dreptul de a pune în aplicare toate măsurile prealabile necesare pentru asigurarea continuității serviciilor sale de traducere, în special prin publicarea de cereri de ofertă;
- anularea deciziei Oficiului de a publica o cerere de ofertă pentru serviciile de traducere, cu numărul de referință în Jurnalul Oficial 2018/S 114-258472, și interzicerea semnării de către Oficiu de contracte în temeiul acestei cereri de ofertă;
- declararea ca nelegală a publicării unei cereri de ofertă pentru serviciile de traducere de o agenție sau de orice alt organ sau oficiu al Uniunii Europene al cărui regulament de înființare prevede că serviciile de traducere sunt furnizate de Centru;